

แนวทางการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต สำหรับข้าราชการตำรวจ

จัดทำโดย

กลุ่มงานจิตเวชและยาเสพติด โรงพยาบาลตำรวจ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สารบัญ

หน้า

หลักการและเหตุผล

วัตถุประสงค์

แผนภาพการนำส่งผู้ป่วย

ผู้ป่วยจิตเวชทั่วไป

๑

ผู้ป่วยนิติจิตเวช

๒

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

พรบ.สุขภาพจิต พ.ศ.๒๕๕๑

๓

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๘

ระเบียบของคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติว่าด้วยการส่งบุคคล

๙

เพื่อตรวจรับการวินิจฉัยและการประเมินอาการเบื้องต้น พ.ศ.๒๕๕๑

รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

๑๓

ภาคผนวก

๒๑

บรรณานุกรม

๒๔

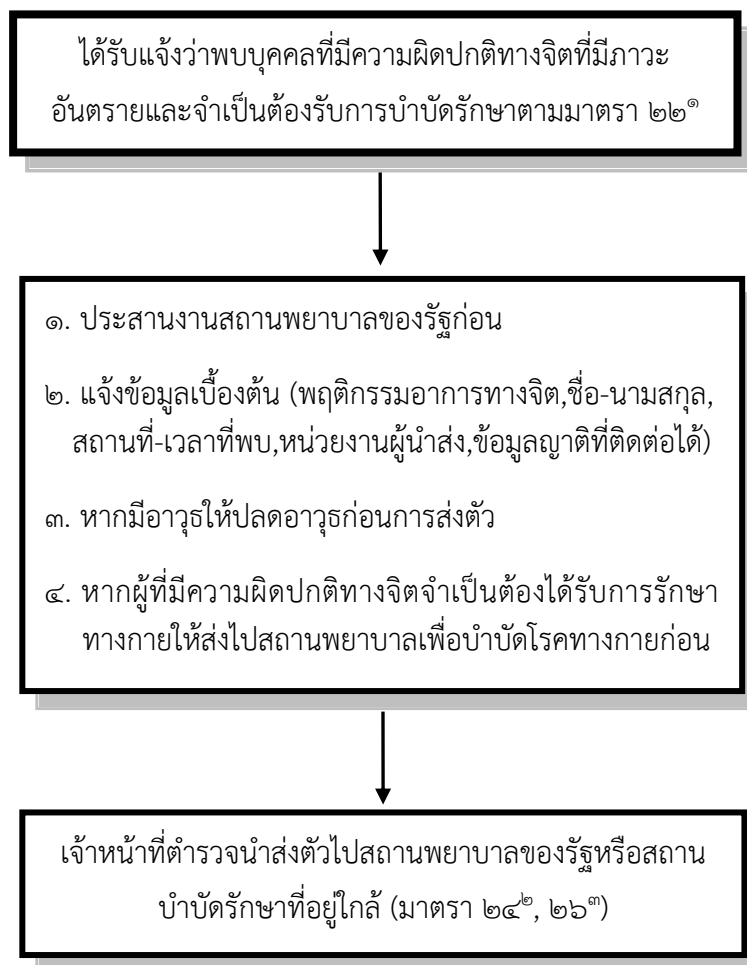
หลักการและเหตุผล

จากจำนวนผู้ป่วยทางจิตเวชที่มีมากขึ้นประกอบกับปัญหาในการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตทางกรมสุขภาพจิตจึงได้จัดทำแนวทางการส่งตัวบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่แพร่หลาย ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดความไม่มั่นใจในรายละเอียดของกระบวนการของการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต ทางกลุ่มงานจิตเวชและยาเสพติดโรงพยาบาลตำรวจได้เล็งเห็นถึงความสำคัญนี้จึงได้จัดทำ คู่มือการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตฉบับนี้ขึ้นมา โดยหวังว่าจะได้เป็นแนวทางปฏิบัติในการนำส่งผู้ป่วยมายังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ตำรวจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตมายังสถานพยาบาล
2. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์วิธีการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตอย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต (กรณีผู้ป่วยจิตเวชทั่วไป) เข้าสู่การบำบัดรักษาตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.๒๕๕๑ สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๑. มาตรา ๒๒ บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา (๑) มีภาวะอันตราย (๒) มีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา

๒. มาตรา ๒๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๓ หรือพบบุคคลซึ่งมีพฤติกรรมอันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมึลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้ดำเนินการนำตัวบุคคลนั้นไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามมาตรา ๒๗ ทั้งนี้ โดยจะมีผู้ควบคุมดูแลบุคคลดังกล่าวไปด้วยหรือไม่ก็ได้การนำตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาโดยการผูกมัดร่างกายบุคคลดังกล่าวจะกระทำไม่ได้เว้นแต่เป็นความจำเป็นเพื่อป้องกันการเกิดอันตรายต่อบุคคลนั้นเอง บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

๓. มาตรา ๒๖ ในกรณีฉุกเฉิน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๓ หรือพบบุคคลซึ่งมีพฤติกรรมอันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตซึ่งมีภาวะอันตรายและเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึง ให้มีอำนาจนำตัวบุคคลนั้นหรือเข้าไปในสถานที่ใดๆ เพื่อนำตัวบุคคลนั้นส่งสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามมาตรา ๒๗ ถ้าบุคคลนั้นขัดขวางหรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนีให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจใช้วิธีการเท่าที่เหมาะสม และจำเป็นแก่พฤติการณ์ในการนำตัวบุคคลนั้นส่งสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่ง

ขั้นตอนการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต (กรณีผู้ป่วยนิติจิตเวช)
เข้าสู่การบำบัดรักษาตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.๒๕๕๑ สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในระหว่างทำการสอบสวน ถ้ามีเหตุควรเชื่อว่าผู้ต้องหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ หรือในกรณีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหาจำเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้แจ้งการสอบสวน (อ้างถึง ป.วิ อาญา มาตรา ๑๔)

พรบ.สุขภาพจิต มาตรา ๓๕^๑, ๓๖^๒

ส่งผู้ต้องหาไปยังสถานบำบัดรักษาเพื่อรับการตรวจวินิจฉัยหรือรับการรักษา

๑. มาตรา ๓๕

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลส่งผู้ต้องหาหรือจำเลยไปรับการตรวจที่สถานบำบัดรักษา พร้อมทั้งรายละเอียดพฤติการณ์แห่งคดี

เมื่อสถานบำบัดรักษารับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้แล้ว ให้จิตแพทย์ตรวจวินิจฉัยความผิดปกติทางจิต และทำความเข้าใจเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานสอบสวนหรือศาลว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยสามารถต่อสู้คดีได้หรือไม่แล้วรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีให้พนักงานสอบสวนหรือศาลทราบภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้และอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสี่สิบห้าวัน

เพื่อประโยชน์ในการประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีให้สถานบำบัดรักษามีอำนาจเรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหาหรือจำเลยจากสถานพยาบาลอื่นได้

ให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการตรวจวินิจฉัยความผิดปกติทางจิตตามวรรคสองโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกคุมขังและมีความจำเป็นต้องรับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ในสถานบำบัดรักษาเพื่อการสังเกตอาการ ตรวจวินิจฉัย บำบัดรักษาและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีสถานบำบัดรักษาอาจขอให้พนักงานสอบสวนหรือศาลกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันการหลบหนี หรือเพื่อป้องกันอันตรายก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

๒. มาตรา ๓๖

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้สถานบำบัดรักษารับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ควบคุมและบำบัดรักษาโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ต้องหาหรือจำเลยจนกว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหายหรือทุเลาและสามารถต่อสู้คดีได้เว้นแต่พนักงานสอบสวนหรือศาลจะมีคำสั่งหรือมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ให้จิตแพทย์ผู้บำบัดรักษาทำรายงานผลการบำบัดรักษาส่งให้พนักงานสอบสวนหรือศาลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ในกรณีที่จิตแพทย์เห็นว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยยังไม่สามารถต่อสู้คดีได้ให้รายงานผลการบำบัดรักษาทุกหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่พนักงานสอบสวนหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในระหว่างการบำบัดรักษา เมื่อจิตแพทย์ผู้บำบัดรักษาเห็นว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับการบำบัดรักษาจนความผิดปกติทางจิตหายหรือทุเลา และสามารถต่อสู้คดีได้แล้วให้รายงานผลการบำบัดรักษาต่อพนักงานสอบสวนหรือศาลทราบโดยไม่ชักช้า

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการบำบัดรักษาตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

พรบ. สุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตราที่เกี่ยวข้องดังนี้

มาตรา ๒๒ บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา

(๑) มีภาวะอันตราย

(๒) มีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา

คำอธิบาย ภาวะอันตราย ได้แก่ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่มีพฤติกรรมผิดปกติทางอารมณ์ความคิด หรือเป็นผลจากการเสพสารออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือผู้ที่มีพฤติกรรมคุกคามทำร้ายผู้อื่น หรือทำลายทรัพย์สินทั้งของคนอื่นหรือตนเองโดยไม่ปรากฏมูลเหตุจงใจสำหรับกรณีมีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษานั้นก็ได้แก่ผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตที่ไม่อาจปล่อยไว้โดยไม่ได้รับการรักษา เพราะจะทำให้โรคหรืออาการผิดปกติทวีความรุนแรงขึ้น

มาตรา ๒๓ ผู้ใดพบบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยไม่ชักช้า

คำอธิบาย มาตรานี้กำหนดหน้าที่ให้ประชาชนทุกคนที่พบเห็นบุคคลซึ่งมีพฤติกรรมผิดปกติที่น่าเชื่อว่า มีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจโดยเร็วแต่ไม่มีบทลงโทษกรณีที่ไม่แจ้งแต่ถ้าแจ้งโดยมีเจตนาถ่วงอ้อมให้เกิดความเสียหายต่อผู้หนึ่งผู้ใดมีโทษตามมาตรา ๕๑ (จำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ)

มาตรา ๒๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๓ หรือพบบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้ดำเนินการนำตัวบุคคลนั้นไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามมาตรา ๒๗ ทั้งนี้ โดยจะมีผู้รับดูแลบุคคลดังกล่าวไปด้วยหรือไม่ก็ได้

การนำตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาโดยการผูกมัดร่างกายบุคคลดังกล่าวจะกระทำไม่ได้เว้นแต่เป็นความจำเป็นเพื่อป้องกันการเกิดอันตรายต่อบุคคลนั้นเอง บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

คำอธิบาย มาตรานี้กำหนดหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ที่รับแจ้งตามมาตรา ๒๓ และรวมถึงการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ พบบุคคลที่น่าเชื่อว่า มีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ด้วยตนเอง ให้เร่งดำเนินการจัดการนำตัวผู้มีความผิดปกติขึ้นส่งสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาที่อยู่ใกล้ที่สุดเพื่อให้มีการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น (ตามมาตรา ๒๗) รวมถึงการห้ามนำตัวบุคคลนั้นไปโดยวิธีผูกมัดร่างกาย เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายต่อบุคคลผู้นั้น หรือผู้อื่น หรือทรัพย์สินของผู้อื่น

มาตรา ๒๕ เมื่อผู้รับผิดชอบดูแลสถานที่คุมขังหรือสถานสงเคราะห์หรือพนักงานคุมประพฤติพบบุคคลที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ มีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้ดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามมาตรา ๒๗ การส่งตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

คำอธิบาย มาตรานี้กำหนดหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ ดูแลสถานที่คุมขังหรือสถานสงเคราะห์หรือพนักงานคุมประพฤติพบว่ามีบุคคลที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบ มีพฤติกรรมอันน่าเชื่อว่าจะมีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้ดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังสถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานบำบัดรักษา ซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น (ตามมาตรา ๒๗) คำว่า สถานที่คุมขัง ให้ดูนิยามของคำว่า “คุมขัง” ซึ่งจะครอบคลุมสถานที่ต่างๆ ที่ควบคุมบุคคลใดๆ ได้โดยอำนาจของกฎหมายไม่ว่าจะเรียกชื่อว่าอะไร เช่น **ห้องขังตามสถานีตำรวจ** เรือนจำ สถานคุมประพฤติและอื่นๆ สำหรับคำว่า สถานสงเคราะห์นั้น รวมสถานสงเคราะห์ทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นของรัฐ หรือเอกชนการส่งตัวบุคคลตามมาตรา นี้ตามระเบียบคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ (๗) กำหนดให้ดำเนินการเป็น ๒ ขั้นตอน คือ

(๑) ให้ผู้รับผิดชอบส่งตัว แจ้งล่วงหน้าไปยังสถานที่ที่จะส่งบุคคลตามมาตรา ๒๒ เพื่อประสานงานให้เกิดความเรียบร้อยในการส่งและการรับตัว

(๒) ให้ทำหนังสือส่งตัวที่มีรายละเอียดต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในระเบียบซึ่งได้แก่ชื่อ นามสกุลและข้อมูลรายละเอียดอื่นๆ เช่น ที่อยู่สำเนาบัตรประชาชนของผู้ที่มีความผิดปกติทางจิต หน่วยงานและวันเวลาที่นำส่ง พฤติกรรมของบุคคลที่จะส่งไป รวมทั้งอาการต่างๆ การช่วยเหลือเบื้องต้น ที่อยู่ของญาติที่สามารถติดต่อได้รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ หนังสือดังกล่าวให้มีสำเนาไว้ ๑ ฉบับ เมื่อสถานที่รับตัวผู้นั้นไว้แล้ว ให้เก็บสำเนาไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๒๖ ในกรณีฉุกเฉิน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๓ หรือพบบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นเป็นบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตซึ่งมีภาวะอันตราย และเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึง ให้มีอำนาจนำตัวบุคคลนั้นหรือเข้าไปในสถานที่ใดๆ เพื่อนำตัวบุคคลนั้นส่งสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้นตามมาตรา ๒๗

ถ้าบุคคลนั้นขัดขวางหรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนีให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจใช้วิธีการเท่าที่เหมาะสม และจำเป็นแก่พฤติการณ์ในการนำตัวบุคคลนั้นส่งสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาตามวรรคหนึ่ง

การส่งตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

คำอธิบาย มาตรานี้ได้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ปฏิบัติการส่งตัวบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต ซึ่งอยู่ในภาวะอันตราย และเป็นอันตรายที่ใกล้จะเป็นกรณีฉุกเฉิน ซึ่งกำหนดรายละเอียดวิธีการเพิ่มเติมจากมาตรา ๒๔ และการส่งตัวนั้นต้องทำตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งระเบียบดังกล่าวคล้ายกับระเบียบตามมาตรา ๒๕ ที่อธิบายมาแล้ว แต่มีวิธีปฏิบัติเพิ่มขึ้นอีก ๒ ประการคือถ้าบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตมีอาการติดตัว ให้ปลดอาวุธก่อน และถ้าจำเป็นที่ผู้นั้นได้รับการรักษาโรคทางกายในสถานพยาบาล(ของรัฐ)ต้องส่งไปสถานพยาบาลก่อนเช่น กรณีมีบาดแผล เป็นต้น

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ป่วยหลบหนีออกนอกเขตสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจและญาติเพื่อติดตามบุคคลนั้นกลับมาที่สถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ทั้งนี้ให้นับระยะเวลาที่บุคคลนั้นหลบหนีเข้าในกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

ให้นำความในมาตรา ๔๖ มาใช้บังคับการติดตามผู้ป่วยที่หลบหนีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

คำอธิบาย มาตรานี้บัญญัติไว้ในกรณีผู้ป่วยหลบหนีออกจากสถานพยาบาลหรือสถานบำบัดรักษา ก็มีให้นับเวลาที่ผู้ป่วยหลบหนีเข้ามาในระยะเวลาตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณีและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ทำการติดตามผู้หลบหนีกลับที่เดิม โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๖ เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๓๕

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้พนักงานสอบสวนหรือศาลส่งผู้ต้องหาหรือจำเลยไปรับการตรวจที่สถานบำบัดรักษา พร้อมทั้งรายละเอียดพฤติการณ์แห่งคดี

เมื่อสถานบำบัดรักษารับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้แล้ว ให้จิตแพทย์ตรวจวินิจฉัยความผิดปกติทางจิต และทำความเข้าใจเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานสอบสวนหรือศาลว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยสามารถต่อสู้คดีได้หรือไม่แล้วรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีให้พนักงานสอบสวนหรือศาลทราบภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้และอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสี่สิบห้าวัน

เพื่อประโยชน์ในการประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีให้สถานบำบัดรักษามีอำนาจเรียกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องหาหรือจำเลยจากสถานพยาบาลอื่นได้

ให้นำความในมาตรา ๒๗ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการตรวจวินิจฉัยความผิดปกติทางจิตตามวรรคสองโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกคุมขังและมีความจำเป็นต้องรับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ในสถานบำบัดรักษาเพื่อการสังเกตอาการ ตรวจวินิจฉัย บำบัดรักษาและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีสถานบำบัดรักษาอาจขอให้พนักงานสอบสวนหรือศาลกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันการหลบหนี หรือเพื่อป้องกันอันตรายก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการตรวจวินิจฉัยและประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

คำอธิบาย มาตรา ๓๕ วรรคแรกระบุชัดเจนว่าให้พนักงานสอบสวนหรือศาลส่งผู้ต้องหาหรือจำเลย ไปรับการตรวจที่สถานบำบัดรักษา (ตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.๒๕๕๑) พร้อมทั้งรายละเอียดพฤติการณ์แห่งคดีที่มีเหตุควรเชื่อว่า ผู้นั้นเป็นผู้วิกลจริต ไปด้วย ส่วนวรรคห้า เนื่องจากผู้ที่จะได้รับการตรวจวินิจฉัย เป็นผู้ที่อยู่ในความควบคุมของพนักงานสอบสวนหรือศาล เมื่อจะรับตัวไว้ตรวจในสถานบำบัดรักษา พนักงานสอบสวนหรือศาลจึงมีหน้าที่กำหนดวิธีการควบคุมตัวผู้ป่วย เพื่อป้องกันการหลบหนีหรือป้องกันอันตรายที่จะเกิดกับผู้ป่วยด้วย

มาตรา ๓๖

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้สถานบำบัดรักษาผู้ป่วยต้องหาหรือจำเลยไว้ควบคุมและบำบัดรักษาโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ต้องหาหรือจำเลย จนกว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหายหรือทุเลาและสามารถต่อสู้คดีได้เว้นแต่พนักงานสอบสวนหรือศาลจะมีคำสั่งหรือมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ให้จิตแพทย์ผู้บำบัดรักษาทำรายงานผลการบำบัดรักษาส่งให้พนักงานสอบสวนหรือศาลภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ในกรณีที่จิตแพทย์เห็นว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยยังไม่สามารถต่อสู้คดีได้ให้รายงานผลการบำบัดรักษาทุกหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่พนักงานสอบสวนหรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในระหว่างการบำบัดรักษา เมื่อจิตแพทย์ผู้บำบัดรักษาเห็นว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับการบำบัดรักษาจนความผิดปกติทางจิตหายหรือทุเลา และสามารถต่อสู้คดีได้แล้วให้รายงานผลการบำบัดรักษาต่อพนักงานสอบสวนหรือศาลทราบโดยไม่ชักช้า

หลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการบำบัดรักษาตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

คำอธิบาย มาตรานี้บัญญัติให้รับกับมาตรา ๑๔ วรรคสองแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือศาลเห็นว่า ผู้ต้องหา หรือจำเลยเป็นผู้วิกลจริต และไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้งดการสอบสวน ไต่สวนมูลฟ้อง หรือพิจารณาไต่สวนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยวิกลจริตหรือสามารถต่อสู้คดีได้ และให้มีอำนาจส่งตัวผู้ต้องหาไปยังโรงพยาบาลโรคจิต หรือมอบให้แก่ผู้อนุบาลข้าหลวงประจำจังหวัด หรือผู้อื่นที่เต็มใจไปรับดูแลรักษาก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร” บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ข้างต้น บัญญัติเพียงให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินการ เมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย เป็นผู้วิกลจริต และไม่สามารถต่อสู้คดีได้ แต่มิได้บัญญัติถึงกรณีที่ผู้วิกลจริตหายแล้วกลับมาต่อสู้คดีอีกจะดำเนินการอย่างไรสาระสำคัญของพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น บทบัญญัติในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ได้กำหนดขั้นตอนให้สถานบำบัดรักษาปฏิบัติโดยให้จิตแพทย์ทำรายงานผลการบำบัดรักษาของตน ส่งให้พนักงานสอบสวนหรือศาลภายใน ๑๘๐ วัน และเมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับการบำบัดรักษาจนหายหรือทุเลาและสามารถต่อสู้คดีได้แล้ว ต้องรายงานผลการบำบัดรักษาต่อพนักงานสอบสวนหรือศาลโดยไม่ชักช้าและให้ทำตามระเบียบคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการรายงานผลการตรวจวินิจฉัยการประเมินความสามารถในการต่อสู้คดีและผลการบำบัดรักษาของผู้ป่วยคดีการรายงานผลการบำบัดรักษาและการทำความเข้าใจ เช่นเดียวกับการปฏิบัติตามมาตรา ๓๕

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตราที่เกี่ยวข้องดังนี้

มาตรา ๑๔

ในระหว่างทำการสอบสวน ไตสวนมูลฟ้องหรือพิจารณา ถ้ามีเหตุควรเชื่อว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลแล้วแต่กรณีสั่งให้พนักงานแพทย์ตรวจผู้นั้นเสร็จแล้วให้เรียกพนักงานแพทย์ผู้นั้นมาให้อภัยคำหรือให้การว่าตรวจได้ผลประการใด

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือศาลเห็นว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้งดการสอบสวน ไตสวนมูลฟ้องหรือพิจารณาไว้จนกว่าผู้นั้นหายวิกลจริตหรือสามารถจะต่อสู้คดีได้ และให้มีอำนาจส่งตัวผู้นั้นไปยังโรงพยาบาลโรคจิตหรือมอบให้แก่ผู้อนุบาล ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือผู้อื่นที่เต็มใจรับไปดูแลรักษาก็ได้ตามแต่จะเห็นสมควร

กรณีที่ศาลงดการไตสวนมูลฟ้องหรือพิจารณาดังบัญญัติไว้ในวรรคก่อน ศาลจะสั่งจำหน่ายคดีเสียชั่วคราวก็ได้

ระเบียบคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ ว่าด้วยการส่งตัวบุคคลเพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๖) และมาตรา ๒๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ ว่าด้วยการส่งตัวบุคคลเพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การส่งตัวบุคคลโดยผู้รับผิดชอบดูแลสถานที่คุมขังหรือ สถานสงเคราะห์หรือพนักงานคุมประพฤติไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือ สถานบำบัดรักษาให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) เมื่อผู้รับผิดชอบดูแลสถานที่คุมขังหรือสถานสงเคราะห์ หรือพนักงานคุมประพฤติพบว่า บุคคลที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบมีพฤติกรรม อันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นมีลักษณะตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนส่งตัวบุคคลนั้น ให้แจ้งล่วงหน้าโดยทางโทรศัพท์ หรือวิธีการ อื่นใดไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อประสานงานในการส่งตัวบุคคลนั้นไปรับการตรวจวินิจฉัยและประเมิน อาการเบื้องต้น

(๒) การส่งตัวบุคคลไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ต้องทำเป็นหนังสือนำส่ง ๑ ฉบับ และสำเนา ๑ ฉบับโดยมีรายละเอียดดังนี้

(ก) ชื่อ นามสกุล และรายละเอียดเกี่ยวกับผู้มีความผิดปกติทางจิต และสาเหตุการนำส่ง

(ข) หน่วยงานนำส่งและวัน เวลาที่นำส่ง

(ค) พฤติกรรมและอาการของบุคคลที่อยู่ในความดูแล

(ง) การช่วยเหลือเบื้องต้น

(จ) ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของญาติผู้ป่วยที่สามารถติดต่อได้

(๓) ให้ผู้นำส่ง มอบหนังสือนำส่งไว้กับสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษา ๑ ฉบับและเก็บสำเนาหนังสือนำส่งที่ผู้รับได้ลงนามแล้ว ๑ ฉบับ ไว้เป็นหลักฐาน

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ ว่าด้วยการส่งตัวบุคคลเพื่อรับการตรวจวินิจฉัย และประเมินอาการเบื้องต้นในกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๖) และมาตรา ๒๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ ว่าด้วยการส่งตัวบุคคลเพื่อรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น ในกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การส่งตัวบุคคลในกรณีฉุกเฉินไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือ สถานบำบัดรักษาให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) ในกรณีฉุกเฉินเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้รับแจ้งหรือพบบุคคลที่มีลักษณะตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนส่งตัวบุคคลนั้น ให้แจ้งล่วงหน้า โดยทางโทรศัพท์หรือวิธีการอื่นใดไปยังสถานพยาบาลของรัฐ หรือสถานบำบัดรักษาซึ่งอยู่ใกล้โดยไม่ชักช้า เพื่อประสานงานในการส่งตัว บุคคลนั้นไปรับการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการเบื้องต้น

(๒) การส่งตัวบุคคลไปยังสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานบำบัดรักษาให้ผู้นำส่งแจ้งข้อมูลเท่าที่ทราบแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับตัวบุคคลนั้นดังต่อไปนี้

(ก) พฤติกรรมและอาการที่แสดงความผิดปกติทางจิตของบุคคล สถานที่และเวลาขณะที่พบเหตุการณ์ ชื่อ นามสกุลของบุคคลนั้นเท่าที่สามารถตรวจสอบได้

(ข) ชื่อและหน่วยงานของผู้นำส่ง ตลอดจนการช่วยเหลือเบื้องต้นที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

(ค) ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของญาติผู้ป่วยที่สามารถติดต่อได้

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้นำส่งพบว่ามีความผิดปกติทางจิตของผู้รับตัวบุคคลนั้น ให้ผู้นำส่งปลดอาวุธเพื่อความปลอดภัยก่อนการส่งตัว

ข้อ ๕ ในกรณีที่ผู้มีความผิดปกติทางจิตจำเป็นต้องได้รับการรักษาทางกายในสถานพยาบาลแห่งใดแห่งหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจส่งบุคคลนั้นไปยังสถานพยาบาล เพื่อรับการบำบัดรักษาโรคทางกายก่อน และควรให้ข้อมูลตามข้อ ๓ (๒) แก่สถานพยาบาลแห่งนั้นด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้โรงพยาบาลหรือสถาบันในสังกัดกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขดังต่อไปนี้ เป็นสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

- (๑) สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา
- (๒) โรงพยาบาลศรีธัญญา
- (๓) โรงพยาบาลสวนปรุง
- (๔) โรงพยาบาลสวนสราญรมย์
- (๕) โรงพยาบาลพระศรีมหาโพธิ์
- (๖) สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์
- (๗) โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์
- (๘) โรงพยาบาลจิตเวชนครราชสีมาราชนครินทร์
- (๙) โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์
- (๑๐) โรงพยาบาลจิตเวชนครพนมราชนครินทร์
- (๑๑) โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์
- (๑๒) โรงพยาบาลจิตเวชสระแก้วราชนครินทร์
- (๑๓) โรงพยาบาลจิตเวชนครสวรรค์ราชนครินทร์
- (๑๔) สถาบันราชานุกูล

- (๑๕) โรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์
- (๑๖) สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์
- (๑๗) สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

ข้อ ๒ ให้โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ดังต่อไปนี้ เป็นสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

- (๑) โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
- (๒) โรงพยาบาลแม่สอด
- (๓) โรงพยาบาลหนองคาย
- (๔) โรงพยาบาลนราธิวาสราชนครินทร์
- (๕) โรงพยาบาลอุตรดิตถ์
- (๖) โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์
- (๗) โรงพยาบาลสุรินทร์
- (๘) โรงพยาบาลยะลา
- (๙) โรงพยาบาลศรีสะเกษ
- (๑๐) โรงพยาบาลร้อยเอ็ด
- (๑๑) โรงพยาบาลขอนแก่น
- (๑๒) โรงพยาบาลน่าน
- (๑๓) โรงพยาบาลสุโขทัย
- (๑๔) โรงพยาบาลพระนั่งเกล้า
- (๑๕) โรงพยาบาลพัทลุง
- (๑๖) โรงพยาบาลบุรีรัมย์
- (๑๗) โรงพยาบาลตรัง
- (๑๘) โรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา

(๑๙) โรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา

(๒๐) โรงพยาบาลลำพูน

ข้อ ๓ ให้โรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
ดังต่อไปนี้ เป็นสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

(๑) โรงพยาบาลราชวิถี

ข้อ ๔ ให้โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการอุดมศึกษาแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้ เป็นสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

(๑) โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่

(๒) โรงพยาบาลสงขลานครินทร์

(๓) โรงพยาบาลศรีนครินทร์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

วิทยา แก้วภราดัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๑) ถึง (๔๕) ของข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

- “(๒๑) โรงพยาบาลลำปาง
- (๒๒) โรงพยาบาลเชียงคำ
- (๒๓) โรงพยาบาลกำแพงเพชร
- (๒๔) โรงพยาบาลอุทัยธานี
- (๒๕) โรงพยาบาลบ้านหมี่
- (๒๖) โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา
- (๒๗) โรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๑๗
- (๒๘) โรงพยาบาลราชบุรี

- (๒๙) โรงพยาบาลโพธาราม
- (๓๐) โรงพยาบาลประจวบคีรีขันธ์
- (๓๑) โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร
- (๓๒) โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสระแก้ว
- (๓๓) โรงพยาบาลพระปกเกล้า
- (๓๔) โรงพยาบาลตราด
- (๓๕) โรงพยาบาลอุดรธานี
- (๓๖) โรงพยาบาลหนองบัวลำภู
- (๓๗) โรงพยาบาลมุกดาหาร
- (๓๘) โรงพยาบาลสกลนคร
- (๓๙) โรงพยาบาลมหาสารคาม
- (๔๐) โรงพยาบาลชัยภูมิ
- (๔๑) โรงพยาบาลระนอง
- (๔๒) โรงพยาบาลชุมพรเขตอุดมศักดิ์
- (๔๓) โรงพยาบาลพังงา
- (๔๔) โรงพยาบาลสุโขทัย
- (๔๕) โรงพยาบาลสตูล

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของข้อ ๔ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

“(๔) ศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุ ชลประทาน (โรงพยาบาลชลประทาน)”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

“ข้อ ๕ ให้โรงพยาบาลในสังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้ เป็นสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

(๑) โรงพยาบาลวชิรพยาบาล”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๖ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

“ข้อ ๖ ให้โรงพยาบาลในสังกัดกรมแพทยทหารบก กระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้ เป็นสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

(๑) โรงพยาบาลอานันทมหิดล ลพบุรี

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๗ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิตลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

“ข้อ ๗ ให้โรงพยาบาลในกำกับกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้ เป็นสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

(๑) โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์กรมมหาชน)”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฐ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔๖) ถึง (๕๕) ของข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

- “(๔๖) โรงพยาบาลเพชรบูรณ์
(๔๗) โรงพยาบาลสุรินทร์
(๔๘) โรงพยาบาลแพร่
(๔๙) โรงพยาบาลยโสธร
(๕๐) โรงพยาบาลสมุทรสาคร
(๕๑) โรงพยาบาลบ้านโป่ง
(๕๒) โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช
(๕๓) โรงพยาบาลพะเยา
(๕๔) โรงพยาบาลปทุมธานี
(๕๕) โรงพยาบาลปัตตานี”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของข้อ ๔ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

“(๕) โรงพยาบาลรามาริบดี”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง รายชื่อสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

“ข้อ ๘ ให้โรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ดังต่อไปนี้ เป็นสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิต

(๑) โรงพยาบาลตุลาการเฉลิมพระเกียรติ”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

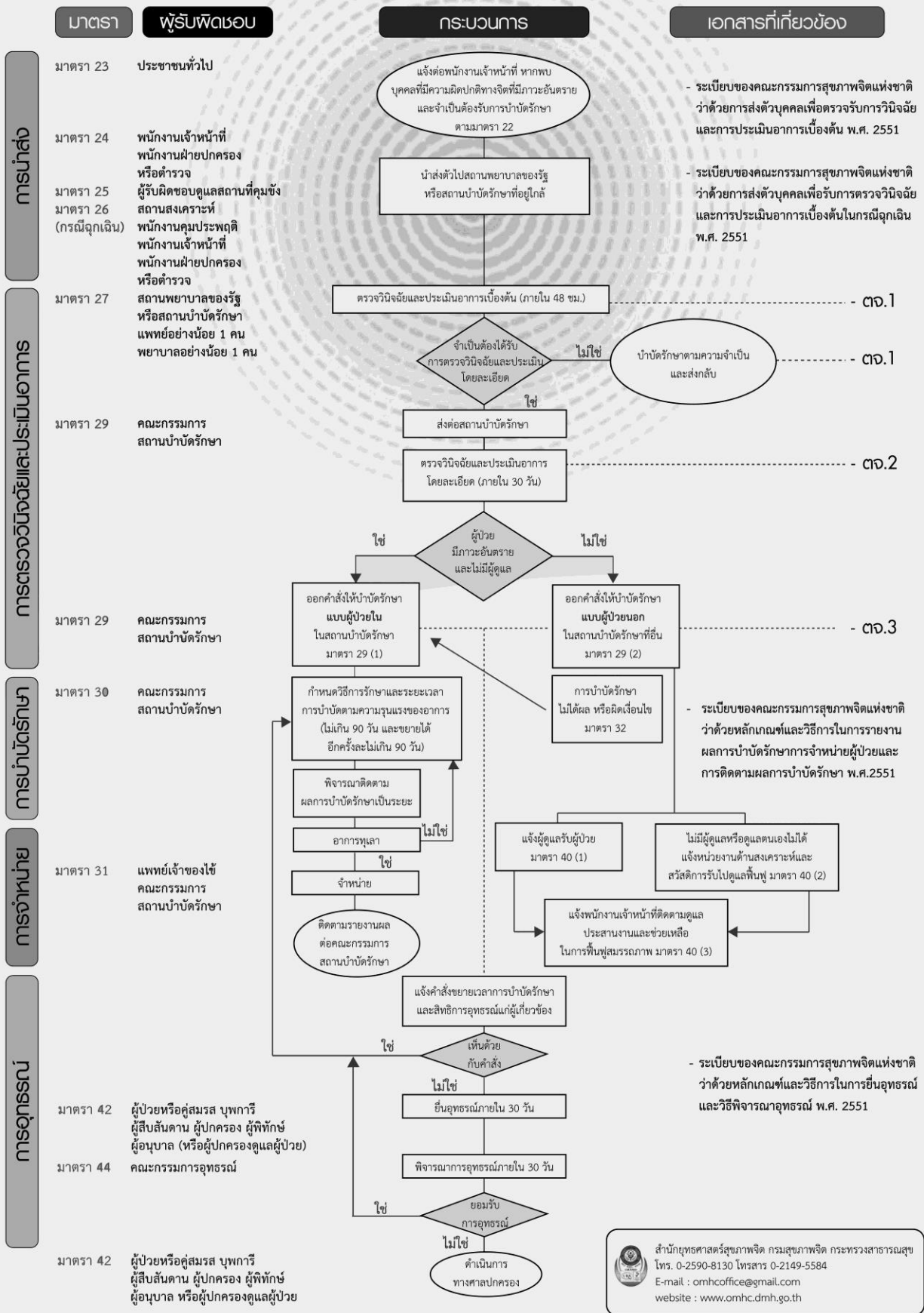
ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ประดิษฐ์ สีนวณรงค์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ภาคผนวก

ขั้นตอนการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต (กรณีผู้ป่วยจิตเวชทั่วไป) เข้าสู่การบำบัดรักษาตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551

บรรณานุกรม

สำนักยุทธศาสตร์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. รวมกฎหมายพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : บริษัท ละม่อม จำกัด, 2557.

สำนักยุทธศาสตร์สุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. สารสำคัญของพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัท ละม่อม จำกัด, 2552.